

o. s. fr. Endvidere ere Kommunens Udgifter til Skolevæsenet omtrent 100 Kr. pr. Skolebarn. Naar der virkelig er saa stor en Forskel paa Antallet af de frederiksbergske Familier af den Art, jeg nævnedes før, nemlig dem, der have deres Virksomhed ved Handel og Industri i København, og Antallet af de tilsvarende københavnske Familier, vil man straks se, at det er en meget stor Byrde, Frederiksberg Kommune derved kommer til at bære. Og de Regler, som nu gives i det foreliggende Lovforslag, ville medføre et meget snærende Stavnsbaand, for saa vidt som Middelstandsfolk ved Bestemmelserne tvinges til at rykke fra Frederiksberg ind til København, hvorimod Frederiksberg i en stedse stigende Grad vil modtage den københavnske Arbejderbefolkning.

Med Hensyn til den finansielle Virkning skal jeg nævne, at den Omstændighed, at Erhvervsskatten nu skal udvides til at omfatte langt flere Personer end tidligere, vil bevirke, at Frederiksberg Kommune vil komme til at afgive til Københavns Kommune et Merbeløb, som er 125,000 Kr. Regner man Kommunens Tab ved de ændrede Regler for Godtgørelsen for Erhvervsskatten og derved, at man nu fremtidig for Frederiksberg Kommunes Vedkommende skal benytte Gennemsnitsprocenten i Stedet for tidligere Kommunens Skatteprocent, vil det give København en forøget Indtægt fra Frederiksberg Kommune paa 50,000 Kr. Det bliver altsaa i alt 175,000 Kr., som Frederiksberg Kommune nu skulde betale mere til København. Det vil sige, at hvis man holdt sig til de gamle Regler, vilde Frederiksberg Kommune i Aaret 1910—11 indbetale til København $\frac{1}{16}$ af Indkomstskattens Nettoprovenu, men med de nye Regler vil denne Sekstendedel stige til $\frac{1}{6}$. Hvis Frederiksberg Kommune skulde gøre dette, der her er Tale om i Loven, maatte den forøge sin Indkomstskats Grundbeløb med 15 pCt., medens det Beløb, som Københavns Kommune da vilde faa, ikke vilde være større, end at det vilde svare til en Forøgelse af den københavnske Indkomstskats Grundbeløb med 4 pCt. Man vil da kunne forstaa, at Frederiksberg Kommune, hvis disse Regler blev førte ud i Livet, vilde gaa sin Undergang i Møde, og det antager jeg ikke, at der vilde være noget som helst Ønske om, heller ikke langt udenfor Frederiksberg.

Samtlige politiske Partier ude paa Frederiksberg ere da enige om at rette en indtrængende Henstilling til Rigsdagen om, at der paa Grund af disse ganske særlige

Forhold maa blive givet Frederiksberg Kommune en Undtagelsesstilling, om hvis Natur jeg for øvrigt ikke skal udtale mig nærmere i Øjeblikket.

Maa jeg endnu nævne, at paa de frederiksbergske Veje er det navnlig københavnske Forretningsvogne, som slide stærkt, og: Københavns erhvervsdrivende Skatteborgere tjene meget betydeligt ved de Indkøb, som Frederiksbergere gøre hos dem. Der gaar jo en stadig Strøm fra Frederiksberg ind til København for at gøre Indkøb, uden at det omvendte i nogen næneværdig Grad finder Sted. Dertil kommer yderligere, at København har en meget stor Fordel ved at have Regeringsmagten og alt, hvad dertil hører, indenfor sine Grænser.

Maa jeg nævne endnu et Eksempel paa, hvor urimeligt det vilde være, om der ikke her blev givet Frederiksberg Kommune en Undtagelsesstilling. Det urimelige træder særlig frem, naar man betænker, at en Frederiksberger, der har sin Virksomhed i København, maaske lige ved Grænsen af Frederiksberg, skal skatte til København, skønt hans Arbejdere maaske væsentlig ere Frederiksbergere, medens en anden Frederiksberger, hvis Virksomhed ligger paa Frederiksberg, men som ved denne Virksomhed væsentlig beskæftiger københavnske Arbejdere, ikke betaler noget som helst til København.

Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister og det høje Ting, at der af de her nævnte Grunde gives Frederiksberg en Undtagelsesstilling. Jeg sagde før, at jeg antog ikke, der nogetsteds var noget som helst Ønske om, at Frederiksberg Kommune skulde gaa sin Undergang i Møde, og det vilde ogsaa være haardt, om man ikke gav saadanne Undtagelsesbestemmelser, men lod Frederiksberg lide under, at man laver Bestemmelser, som andre Steder skulle tilvejebringe Forhold, som man dér anser for at være retfærdige og billige.

Wilmann: Hensigten med de Hovedændringer, der foreslaas i Loven om den kommunale Beskatning, gaar jo først ud paa at skabe den størst mulige Retfærdighed i Paaligningen af Skat paa de enkelte Skatteydere indenfor Kommunen under Hensyn til deres Evne til at betale Skat og ud fra Princippet om, at jo mindre Indtægt en Mand har, desto forholdsvis mindre Evne har han til at betale Skat, medens stigende Indtægter ogsaa have en forholdsvis stigende Evne til at betale